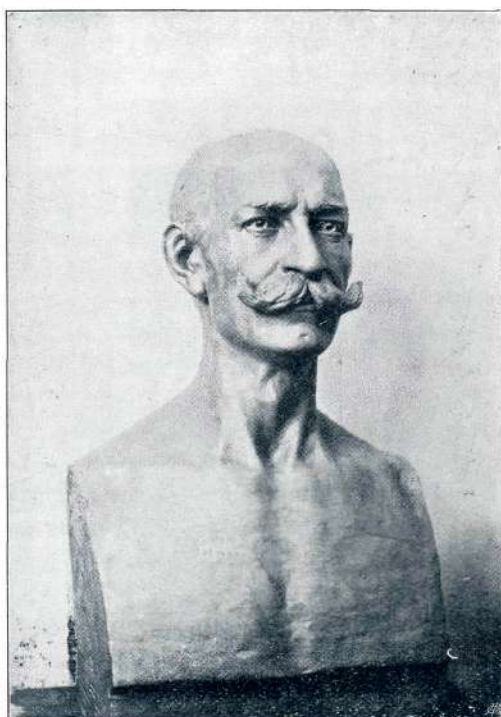


popisuje kronist Fredegar (okolu 660 po Kristusu) ostati za nje brez socialnih, še manj brez zomatičnih posledic, ki pa so šele pozneje izbile na dan.

Dolihokefalija gine v Bosni in Hercegovini po aritmetični progresiji z diferenco vrste za (1) leto $cDs = \frac{426}{10000}$, ki se ne razločuje od one na Češkem ($Dč$) in na južnem Bavarskem (Db). Diferenca rastoče ali padajoče vrste naj se imenuje „clavis morphologica“, ker je možno s takim morfološkim ključem spreminjati oblikoslovne vrednosti števil v kronološke in obratno. Če pomeni A začetni —, T končni člen, N število členov (let), D diferenco



PORTRET

A. REPIČ

in S sumatorični člen v progresiji par différence, potem je enako:

$$S = A + (A - D) + (A - 2D) + (A - 3D) + \dots + [A - (N - 1)D]$$

$$N = \frac{A + D - T}{D}$$

$$D = \frac{A - T}{N - 1}$$

$$T = A - (N - 1)D$$

En primer. V letu 1895. je našel A. Weisbach pri antropometričnem popisu Bošnjakov in Hercegovcev še 1.44% dolihokefalcev. Če so bili ti Srbi ob času svojega prihoda na ilirski polotok izza vlade cesarjev Foke (602–610) in Heraklija (610–642) kranioško res taki, kakor Rusi okolu leta 950. ali Švedi prehistorične dobe ali Čehi okoli l. 600. po Kristusu, namreč 59.25% dolihokefalni

(= $Ač = As$) in če izgublja Bosna s Hercegovino na dolihokefaliji percentualno $\frac{426}{10000} = Dč = Ds = Db$, potem morajo za porabo $As - Ts$ potrebna leta = (Ns) odšteta od 1895, dati približni čas prihoda (x) Srbov v Ilirik vsaj za eno ali dve stoletji natančno.

$$Ač = 59.85$$

$$Ts = 1.44$$

$$Dč = \frac{4.26}{10000}$$

$$x = 1895 - Ns$$

$$Ns = \frac{Ač + Dč - Ts}{Dč} = \frac{59.25 + \frac{426}{10000} - 1.44}{\frac{426}{10000}} = 1354$$

$$x = 1895 - 1354 = 541 \text{ p. Kr. r.}$$

Tako smo dobili iz morfoloških številnih vrednosti čas srbskega naseljenja po Bosni in Hercegovini za desetletja natančno, kajti letnica (541) pade v dobo, ko so bivali Jugoslovani na dolnjem Dunavu, odkoder so hodili četovat v Ilirik in služiti kot najemniki bizantinske vojske. Torej potrjuje ta natančnost in eksaktnost pravilnost mišljenja o kranioško kakovosti Srbov v VI. in začetku VII. stoletja.

Taka določevanja se imajo boriti z raznimi težkočami in zaprekami, posebno ker motijo ljudska prodiranja in socialni prevrati pravilnost plemenskih metamorfoz. Niti antropologi sami niso pripravljali in urejevali materiala za računske operacije; ker se jih ni dosedaj še nihče posluževal, niso posebno pazili na kronološki moment. Za prehistorično arheologijo in paleo-etnologijo, kjer smo za več stoletij pogosto i za tisočletja na nejasnem, pa je lahko „clavis morphologica“ velikega pomena.

Preidimo h Grkom. O njih trdi William Ripley, da jih je treba v najstarejši dobi, posebno še v klasični epohi prištevati sredozemskemu plemenu, in da so se le malo razločevali od Feničanov in Ibercev. Do te krive trditve je prišel ameriški antropolog, ker ni uporabil vseh virov in ker ni tolmačil „Ilijade“ tudi psihološko, ampak preveč dobesedno. Heleni so bili osobito prve čase ksanto-dolihokefalci par excellence, četudi je bila v njih melano-dolihokefalija in melano-brahikefalija zastopana.

Dorsko preseljevanje (1104 pr. Kr.) je pojačalo in posvežilo severni plemenski element Ahajcev.

Vsi arijski narodi: Tračani, Helenci, Iliri, Kelti, Sloveni so bili ob času svojega prihoda na jugovzhodni evropski polotok, fizioantropološko enaki: veliki, belokožni (colorito roseo), modrooki, rdečkasto-plavolasi (πυρρόσι), dolihoidni; sčasoma (približno v 2000 letih) so izgubili svojo ksanto-dolihokefalijo na jugu gorskega pasa, ki ga tvorijo Alpe in Balkan. Zapustili pa so v zunajnosti podjarmljenih narodov neizbrisne spomine, ki so bolj subtilne, nevidne narave. I o njih bi morala antropologija pretresati.